

Mark 2

ASVh with Comments

Summary. The Gospel of Mark shows in many places the authority of the Lord Jesus as God. Here, in Chapter 2, we see five types of authorities that describe the Deity of the Lord Jesus. 1) The Lord Jesus has the authority to forgive sins. He forgave the sins of a paralytic man, and as a result, the man was healed in his body, and all could see this as a testimony. 2) The Lord Jesus has authority as a teacher of men. He spoke the word to many as they gathered in the house where He stayed in Capernaum; He taught the crowd by the seaside as the multitude was coming to Him to hear the Word; He taught people as they were sitting at the table with Him in His parents' house; He reasoned with the scribes and Pharisees; He taught John's disciples, and the people coming with them also heard.

บทสรุป ในบทสอนของมาระโกได้แสดงให้เห็นในหลายที่ถึงสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระเจ้า ในที่นี้ ในบทที่ 2 เราเห็นห้าประการนั้นที่บอกถึงสิทธิอำนาจที่ได้บรรยายถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูพระผู้เป็นเจ้า 1) พระเยซูเจ้าได้มีสิทธิอำนาจที่จะให้อภัยบาป พระองค์ได้ให้อภัยบาปแก่ชายที่เป็นอัมพาต และผลที่ออกมา เขาได้รับการรักษาในร่างของเขา และทุกคนได้เห็นเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ 2) พระเยซูเจ้าได้มีสิทธิอำนาจที่จะเป็นครูของคน พระองค์พูดหลายอย่างแก่หลายคนเมื่อพวกเขาได้มาชุมนุมกันยังบ้านที่พระองค์พักอยู่ในคาเปอรนาอุม พระองค์ได้สอนฝูงชนข้างทะเลเมื่อฝูงชนมาหาพระองค์เพื่อฟังพระคำสอน พระองค์สอนฝูงชนที่นั่งอยู่ที่โต๊ะกับพระองค์ในบ้านของผู้ปกครองของพระองค์ พระองค์ได้ให้เหตุผลกับพวกธรรมจารย์และฟาริสี พระองค์ได้สอนสาวกของยอห์น และพวกที่มาอยู่กับพวกเขาด้วยกันได้ยืนด้วย

3) The Lord Jesus has the authority to call sinners into the kingdom of God. He called Levi, a tax collector, by His Word, and Levi followed Him. Many tax collectors and sinners, later on, joined the Lord Jesus at the table to hear His teaching. 4) The Lord Jesus says that He is the bridegroom, and when He is taken away from the earth, then fast should be dedicated to Him. People dedicate their fast to God, so here, the Lord Jesus clearly tells us that He is God.

3) พระเยซูเจ้ามีสิทธิอำนาจที่จะเรียกคนบาปให้มีโอกาสที่จะเข้าอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้เรียกเลวี คนเก็บภาษี โดยพระคำพูดของพระองค์ และเลวีได้ติดตามพระองค์ คนเก็บภาษีและเหล่าคนบาป ในภายหลัง ได้ร่วมโต๊ะกับพระเยซูเจ้าเพื่อฟังพระคำสอน 4) พระเยซูเจ้าบอกนั้นว่าพระองค์คือเจ้าบ่าว และเมื่อพระองค์จะได้ถูกพรากไปจากโลก แล้วจะมีการถือศีลอดอาหารเพื่อถวายแก่พระองค์ ประชาชนได้ถวายศีลอดอาหารแก่พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นในที่นี้ พระเยซูเจ้าได้บอกเราอย่างชัดแจ้งนั้นว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้า

5) The Lord Jesus declares that He is the Lord of the Sabbath. When the Lord says, "The Son of Man is Lord even of the Sabbath," He declares Himself as God; The Lord Jesus is One with the Father; there is only one God of the Sabbath, and when the Bible tells He is the Lord of the Sabbath there is no second question who the Lord Jesus is; there is only one God who can be the Lord of the Sabbath: God the Father, God the Son, God the Holy Spirit, Three in One.

5) พระเยซูเจ้าประกาศว่าพระองค์นั้นคือพระเจ้าของวันสะบาโต เมื่อพระเจ้าพูดว่า "บุตรมนุษย์คือพระเจ้าแม้ว่าของสะบาโต" พระองค์ได้ประกาศว่าพระองค์เองคือพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูเจ้าเป็นหนึ่งในเดียวกับพระบิดา ที่นี้มีพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวสำหรับสะบาโต และเมื่อพระคัมภีร์บอกเราว่าพระองค์คือพระเจ้าของสะบาโตที่นี้ไม่มีคำถามที่สองว่าพระเยซูเจ้าคือใคร มีเพียงพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวซึ่งสามารถเป็นพระเจ้าของสะบาโต พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าพระบุตร พระผู้เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ สามในหนึ่ง

2¹ And **He** having entered again into Capernaum after some days, it was **heard** that **He** is in the house.

¹ และ **พระองค์** ได้เข้าไปอีกในคาเปอรนาอุมในวันภายหลัง มันได้รู้ไปทั่วนั้นว่า **พระองค์** อยู่ในบ้าน

Comments 2:1. "In the house" or "at home" in other translations. Remember one thing: the Lord has only one home, which is not on this earth. House or home here does not mean the home that the Lord Jesus was born in; He was not born in a house. This home mentioned in this verse is just a place where the Lord Jesus stayed for a while. He stayed for a while in Capernaum but never lived there. He walked by and stopped there and lodged in; the Lord Jesus will lodge wherever the Lord will open their hearts to accept Him and invite Him to stay. Still, this it was not His home (See Matthew 10:11, where it explains the way of the Lord's ministry).

ความเห็น 2:1 "ในบ้าน" หรือ "ที่บ้าน" ในคำแปลอื่น จำไว้ว่าอย่างหนึ่งว่า พระเจ้ามีเพียงบ้านเดียว ซึ่งไม่ได้อยู่ในโลกนี้ บ้านในที่นี้ไม่ได้หมายถึง บ้านที่พระเยซูได้เกิด พระองค์ไม่ได้เกิดในบ้าน บ้านหรือบ้านในที่นี้ไม่ได้หมายถึงบ้านนั้นที่พระเยซูเจ้าได้เกิด พระองค์ไม่ได้เกิดในบ้าน บ้านนี้ที่ได้พูดถึงในข้อนี้คือเพียงที่ที่พระเยซูเจ้าได้พักเพียงเวลาหนึ่ง พระองค์ได้อยู่ช่วงเวลาหนึ่งในคาเปอรนาอุมแต่ไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่น พระองค์ได้เดินทางผ่าน และได้หยุดและได้พักที่นั่น พระเยซูเจ้าจะพักในที่ที่พระเจ้าจะเปิดใจพวกเขาเพื่อยอมรับพระองค์และเชิญพระองค์ให้พัก ยังคง นี่มันไม่ใช่บ้านของพระองค์ (มองในมัทธิว 10:11 ที่ซึ่งมันอธิบายถึงวิธีการทำงานของพระเจ้า)

² And many were gathered together, so that there was no more room, not even at the door, and He was speaking the word to them.

² และมีคนมากมายได้ชุมนุมกัน จนไม่มีที่ว่าง ไม่ ไม่มีแม้ที่ประตู และ **พระองค์** ได้พูดคำสอนให้แก่พวกเขา

³ And they come, bringing to Him a paralytic, being carried by four.

³ และพวกเขาพาคนป่วยมายัง **พระองค์** ชายป่วยเป็นอัมพาต ถูกหามโดยคนสี่คน

Comments 2:3. The healing event described here in Mark 2:2-11 is the same healing event as the one described in Luke 5:18-26 but different from the one described in Matthew 9:2-8. There are many healings of this kind that the Lord has performed. In those times, there were many cases of demon possession, and the demon possession caused many kinds of sicknesses. When the body was possessed, it made the body become weak, and some became paralyzed, and some became mute. As a result, before the Holy Spirit has been given (See Comments Matthew 8:28 and Comments Luke 13:10-13), many of these types of sicknesses were present in those times.

ความเห็น 2:3 การรักษาที่อธิบายใน มาระโก 2:2-11 นี้เป็นการรักษาอันเดียวกันกับลูกา 5:18-26 แต่ไม่ใช่คนเดียวที่อธิบายกับมัทธิว 9:2-8 ในที่นั้นมีการรักษาแบบนี้หลายครั้งที่พระเจ้าได้ทำ ในเวลานั้น มีผีเข้าสิงหลายชนิด และผีสิงทำให้เจ็บป่วยหลายอย่าง เมื่อร่างกายถูกผีสิง มันทำให้ร่างกายอ่อนแอ และบ้างก็เป็นอัมพาต และบ้างเป็นใบ้ เนื่องจากสิ่งนี้ ก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้ประทานให้(มองในมัทธิว 8:28 และความเห็นลูกา 13:10-13) มีความเจ็บไข้ชนิดนี้หลายรูปแบบที่มีในเวลานั้น

⁴ And not being able to come near to Him for the crowd, they removed the roof where He was, and when they had broken it up, they let down the mat on which the paralytic was lying.

⁴ และเมื่อพวกเขาไม่สามารถเข้าใกล้ **พระองค์** เพราะฝูงคน พวกเขาได้เปิดหลังคาตรงที่ **พระองค์** อยู่ และเมื่อพวกเขาได้เปิดมัน พวกเขาได้หย่อนเตียงที่คนเป็นอัมพาตนอน

⁵ And Jesus seeing their faith says to the paralytic, Son, your sins are forgiven.

⁵ และ **พระเยซู** เห็นความเชื่อของพวกเขาจึงพูดกับคนเป็นอัมพาต ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว

Comments 2:4-5. Pay attention to those who bring the sick person. According to those people's faith, the Lord's mercy has been shown so that all the people know who has the authority to forgive sins. The Son of Man has that authority, and all have heard and seen the proof now. The authority has been shown to all people. They have no excuse on judgment day; their ears have heard, but their hearts have not accepted. Pay attention as well; the sick man was on the mat, and the roof of the house was not too high.

ความเห็น 2:4-5 สังเกตถึงพวกนั้นที่พาคนป่วยมา เนื่องด้วยความเชื่อของพวกเขา ความเมตตาของพระเจ้าได้แสดงออกสำหรับให้ทุกคนรู้ว่าใครมีอำนาจที่จะให้อภัยบาป บุตรของมนุษย์มีอำนาจนั้น และทุกคนได้ยินและได้เห็นข้อพิสูจน์นวลานี้ พระอำนาจได้แสดงแก่ทุกคน พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวในวันพิพากษา ของพวกเขาได้ยิน แต่ใจของพวกเขาได้ไม่ยอมรับ ให้ความสนใจเป็นอย่างดี คนป่วยนอนอยู่บนเตียง และหลังคาบ้านไม่สูงมากนัก

"Son, your sins are forgiven." The sins of the heart of this person have caused this man his sickness, but the Lord forgives him, and he is healed here in front of them all. This man was not just saved in the body; his soul was also saved here by the mouth of the Lord, and the sins have been forgiven. **People should remember this: that the Lord Jesus has the authority to forgive sins.**

"ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว" บาปของใจของผู้ที่ทำให้เขาป่วย แต่พระเจ้าได้ให้อภัยในบาปของเขา และเขาได้รับการรักษาต่อหน้าทุกคน ชายผู้นี้ไม่ได้รับการรักษาเพียงร่างกาย วิญญาณของเขาได้รับการช่วยให้รอดโดยปากของพระเจ้า และบาปของเขาได้รับการอภัยโทษ **ทุกคนควรจำในสิ่งนี้ว่า พระเยซูเจ้ามีอำนาจที่ให้อภัยบาปได้**

⁶ But there were certain of the scribes sitting and reasoning in their hearts,

⁶ แต่ที่นี่มีพวกธรรมาจารย์นั่งอยู่ที่นั่นและคิดในใจของพวกเขา

⁷ Why does **He** speak thus? **He** blasphemes! Who is able to forgive sins except **God** alone?

⁷ ทำไม **ชาย** ผู้นี้พูดแบบนี้? **พระองค์** ได้ลบหลู่! ใครจะสามารถให้อภัยบาปได้ยกเว้นคือ **พระผู้เป็นเจ้า** เพียงลำพัง?

Comments 2:6-7. In these verses, the scribes condemn themselves. They know who can forgive sins, but they don't admit it. The Lord has shown the miracle; the man has been healed in front of their eyes, and they say that only God can forgive sins. Here, the proof has been shown in front of their eyes: who can heal? The same one who can forgive. They condemned themselves by rejecting what they had seen.

ความเห็น 2:6-7 ในข้อนี้ พวกธรรมาจารย์ได้กล่าวโทษตัวของพวกเขาเอง พวกเขารู้ว่าใครสามารถให้อภัยบาปได้ แต่พวกเขาไม่ยอมรับมัน พระเจ้าได้แสดงสิ่งปฏิหาริย์ ชายผู้นี้ได้รับการรักษาต่อตาของพวกเขา และพวกเขาพูดนั้นว่ามีแต่พระผู้เป็นเจ้านั้นที่ให้อภัยบาปได้ ในที่นี้ ได้พิสูจน์ต่อหน้าพวกเขา ใครสามารถรักษา? เป็นคนเดียวที่ที่สามารถให้อภัย พวกเขาได้กล่าวโทษตัวพวกเขาเองโดยไม่ยอมรับในสิ่งที่พวกเขาได้เห็น

⁸ And straightaway, **Jesus**, perceiving in **His Spirit** that they thus are reasoning within themselves, says to them, Why do you reason these things in your hearts?

⁸ และในทันใดเมื่อ **พระเยซู** รับทราบ **ในพระวิญญาณของพระองค์** นั้นว่าพวกเขาให้เหตุผลแก่ตัวของพวกเขาเอง พูดกับพวกเขาว่า ทำไมเจ้าจึงให้เหตุผลนี้แก่ตนเองในใจของพวกเขา?

Comments 2:8. Pay attention first to the words “His Spirit.” “His Spirit” refers to the Spirit of Jesus, not to the Holy Spirit, and it confirms Jesus’s deity and humanity. He is here on earth as a human; nobody can say He is not human. People come with the idea that He could die on the cross because He was not a human. Who has a spirit? Humans do; here is proof of His humanity. The Lord Jesus knows to feel hurt as well, and the Lord has that feeling; remember these things.

ความเห็น 2:8 ให้ความสนใจในคำว่า “พระวิญญาณของพระองค์” “พระวิญญาณของพระองค์” ในที่นี้หมายถึงวิญญาณของพระเยซู ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ และมันได้ยืนยันความเป็นพระเจ้าและมนุษย์ของพระเยซู พระองค์ในที่นี้บนโลกเป็นมนุษย์ ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ ผู้คนมาด้วยความคิดว่าพระองค์สามารถตายบนกางเขนเพราะว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ ใครมีวิญญาณ? มนุษย์มี นี่คือการพิสูจน์ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระเยซูเจ้ารู้ถึงความรู้สึกเจ็บตรึง และพระเจ้าได้มีความรู้สึกนั้น จำถึงสิ่งนี้

“Why do you reason these things in your hearts?” The Lord Jesus can feel and hear the thoughts of the heart, especially when that thought is blaspheming. How much hurt He feels by His Spirit to hear them blaspheming here?

“ทำไมเจ้าจึงให้เหตุผลนี้แก่ตนเองในใจของพวกเขา?” พระเยซูเจ้าสามารถรู้สึกและได้ยินความคิดในใจ โดยเฉพาะเมื่อความคิดนั้นหมิ่นประมาท เจ้าเจ็บมากเท่าใดเมื่อพระองค์ได้รู้สึกโดยพระวิญญาณของพระองค์ที่ได้ยินพวกเขาได้หมิ่นประมาทในที่นี้?

⁹ Which is easier: to say to the **paralytic**, your sins are forgiven, or to say, Arise, and take up **your mat**, and walk?

⁹ อะไรจะง่ายกว่า บอกคนเป็นอัมพาตว่า บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว หรือจะบอกให้ ลูกขึ้น แบกที่นอนของเจ้า และเดิน?

¹⁰ But that **you** may know that the **Son of Man** has authority on earth to forgive sins —**He** says to the **paralytic**—,

¹⁰ แต่นั่นเพื่อพวกเขาจะรู้ว่า **บุตร** ของ **มนุษย์** ได้มีอำนาจในโลกที่จะให้อภัยบาป --**พระองค์** พูดต่อคนเป็นอัมพาต

¹¹ I say to you, Arise, take up **your mat**, and go to your house.

¹¹ **เรา** บอกแก่เจ้า ลูกขึ้น ยกที่นอนของเจ้า และไปยังบ้านของเจ้า

¹² And he arose, and straightaway having taken up the **mat**, he went out before all; insomuch that they were all amazed, and glorified **God**, saying, We never saw anything like this.

¹² และเขาลุกขึ้น และในทันใดได้แบกที่นอน เขาได้ออกไปต่อหน้าพวกเขาทั้งหมด นั้นเป็นอย่างมากทำให้พวกเขาทั้งหมดได้ประหลาดใจ และได้บูชา **พระผู้เป็นเจ้า** พูดว่า เราไม่เคยได้เห็นสิ่งใดเหมือนแบบนี้มาก่อน

Comments 2:9-12. “Paralytic.” This person has injuries behind the neck and in his spine; he had no energy to be up. He needs to lie down at all times. This is a sickness that is eating the spine of humans, which nowadays we call paralysis.

ความเห็น 2:9-12 “โรคอัมพาต” คนผู้นี้บาดเจ็บข้างหลังของคอและสันหลังของเขา เขาไม่มีแรงที่จะลุกขึ้น เขาต้องนอนอยู่ตลอดเวลา มันเป็นโรคที่กินสันหลังของมนุษย์ ซึ่งในทุกวันนี้เราเรียกว่าโรคอัมพาต

“Which is easier: ...” Can you see your sins? Remember as well: humans do not believe in the things they can’t see, but you can see the paralytic. If the Lord has shown to them the things they can see, what is the reason to doubt the authority of the Lord by saying, arise, your sins are forgiven? By healing this man’s body, the Lord proved that the man’s sins are forgiven. The Lord performed this healing so they could see that the forgiveness of sins was done as well.

“อะไรจะง่ายกว่า...” เราสามารถเห็นบาปของเรา? จำไว้ให้ดี มนุษย์ไม่เชื่อในสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถเห็นได้ แต่คุณสามารถเห็นคนเป็นอัมพาต ถ้าหากพระเจ้าได้แสดงสิ่งที่พวกเขาสามารถเห็น แล้วจะมีเหตุผลใดที่จะสงสัยสิทธิอำนาจของพระเจ้าโดยคำพูด ลุกขึ้น บาปของเจ้าได้รับการอภัยโทษ? โดยรักษา ร่างของชายผู้นี้ พระเจ้าได้พิสูจน์แล้วว่าบาปของชายผู้นี้ได้รับการอภัยโทษ พระเจ้าได้ทำการรักษานี้ดังนั้นพวกเขาได้เห็นถึงการให้อภัยในบาปด้วย

¹³ And **He** went forth again **beside** the sea, and all the multitude **was coming** to **Him**, and **He** taught them.

¹³ และ **พระองค์** ได้ออกไปอีกยังชายทะเล และฝูงชนได้มาหา **พระองค์** และ **พระองค์** ได้สอนพวกเขา

¹⁴ And as **He** passed by, **He** saw Levi the son of Alphaeus sitting at the **tax booth**, and **He** says to him, Follow **Me**. And **having arisen**, he followed **Him**.

¹⁴ และเมื่อ **พระองค์** ได้ผ่านไป **พระองค์** ได้เห็นเลวีบุตรชายอัลเฟอัสนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี และ **พระองค์** พูดกับเขาว่า ตาม **เรา** มา และลุกขึ้น เขาได้ตาม **พระองค์**

Comments 2:15. For verses 14-22, see also Comments Matthew 9:9-17 and Comments Luke 5:27-38.

ความเห็น 2:15 สำหรับข้อ 14-22 ด่วนกันมองความเห็นมัทธิว 9:9-17 และความเห็นลูกา 5:27-38

¹⁵ And it came to pass, in **His** reclining at the table in **His** parents’ house, that many **tax collectors** and sinners **were reclining** with **Jesus** and **His** disciples; for there were many, and they followed **Him**.

¹⁵ และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อ **พระองค์** นั่งที่โต๊ะในบ้านของครอบครัวของ **พระองค์** นั้นคนเก็บภาษีหลายคนและพวกคนบาปได้นั่งร่วมกับ **พระเยซู** และสาวกของ **พระองค์** เพราะมีคนจำนวนมาก และพวกเขาได้ติดตาม **พระองค์**

Comments 2:15. Pay attention to the first part of the verse, “and it came to pass.” This part shows that time has passed, and the Lord has stopped in many places already, and then the Lord traveled back to His parents’ home. As He was there, people followed and joined the table with the Lord. In the Gospel of Mark, it skips certain points of stop. When the Lord makes a stop, Matthew and Mark appear to contradict each other because of the recorded time period; it is not the same angle of the event reported each time (the Gospels may report different moments of time of the event).

ความเห็น 2:15 ให้ความสนใจในส่วนแรกของข้อนี้ “และเมื่อเวลาผ่านไป” ในที่นี่ได้แสดงว่าเวลาได้ผ่านไป และพระเจ้าได้หยุดในหลายที่แล้ว และแล้วพระเจ้าได้เดินทางกลับไปยังบ้านของครอบครัวของพระองค์ เมื่อพระองค์อยู่ที่นั่น ผู้คนได้ติดตามและได้ร่วมโต๊ะกับพระเจ้า ในหนังสือของมาระโก มันได้ยกเว้นหลายจุดที่ได้หยุดพัก เมื่อพระเจ้าหยุดพัก มัทธิวและมาระโกจะแสดงขัดแย้งกันเพราะช่วงระยะเวลา มันไม่ใช่ทางเดียวกันของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ร้ายงานในแต่ละเวลา (พระหนังสืออาจมีรายงานแตกต่างของช่วงเวลาที่เกิดขึ้น)

For example, in Matthew 9:10 was a different place of stop than in Mark 2:15. In the Gospel of Matthew, the Lord Jesus was in a house, invited. In contrast, in the Gospel of Mark, the disciples and the Lord stopped for a visit. They were not invited, but they stopped for a visit. The Lord came to visit, and the Lord went to His parents’ house, and people followed Him. The Lord Jesus came on earth, but He did not have a house of His own; “His house” in this verse really means “His parents’ house.” Notice also that in Mark, it mentions that “there were many, and they followed Him.”

ตัวอย่างเช่น ในมัทธิว 9:10 ที่ที่หยุดแตกต่างไปจากที่หยุดในมาระโก 2:15 ในพระหนังสือมัทธิว พระเยซูเจ้าได้อยู่ในบ้าน ที่ได้รับเชิญ ในขณะที่ ในหนังสือมาระโก เหล่าสาวกและพระเจ้าได้หยุดพักเพื่อเยี่ยม พวกเขาไม่ได้รับเชิญ แต่พวกเขาได้หยุดเพื่อเยี่ยม และพระเจ้าไปยังบ้านของครอบครัวของพระองค์ และประชาชนได้ติดตามพระองค์ พระเยซูเจ้าได้มายังโลก แต่พระองค์ไม่ได้มีบ้านของพระองค์เอง "บ้านของพระองค์" ในข้อนี้จริงแล้ว หมายถึง "สังเกตุในที่นี้ มาระโกได้กล่าวว่า "เพราะมีคนจำนวนมาก และพวกเขาได้ติดตามพระองค์"

16 And the scribes, the Pharisees, having seen Him eating with the sinners and tax collectors, said to His disciples, Why does He eat with the tax collectors and sinners?

¹⁶ และพวกธรรมาจารย์ พวกฟาริสี เมื่อได้เห็นที่ **พระองค์** กินกับคนบาปและพวกเก็บภาษี ได้พูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** ว่าเป็นได้อย่างไรที่ **พระองค์** กินกับพวกชายเล้าและเหล่าคนบาป?

17 And having heard, Jesus says to them, Those being whole have no need of a physician, but those being sick. I did not come to call the righteous, but sinners.

¹⁷ และเมื่อได้ยิน **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า พวกนั้นที่สุขภาพดีไม่ต้องการหมอ แต่พวกที่ป่วย **เรา** ไม่ได้เพื่อมาเรียกผู้ที่ถูกต้อง แต่เหล่าพวกคนบาป

Comments 2:13-17. See also Matthew 9:9-12 Comments.

All the time when the Lord was traveling, the accusations never stopped; the rebellious (same as accusers) never stopped accusing. As you read from both accounts, you can see that the events described in Matthew 9:9-12 and Mark 2:15-17 are different. The events are similar but different; they happened at different times and places as the Lord traveled.

ความเห็น 2:13-17 ดว้ยกันมองมัทธิว 9:9-12 ความเห็น

ตลอดเวลาเมื่อพระเจ้าท่องเที่ยว คำกล่าวหาไม่เคยได้หยุด พวกต่อต้าน (เช่นเดียวกับพวกกล่าวหา) ไม่เคยได้หยุดกล่าวหา ดังที่คุณอ่านจากในเหตุการณ์ทั้งสอง คุณสามารถเห็นได้ว่าเหตุการณ์ที่อธิบายในมัทธิว 9:9-12 และมาระโก 2:15-17 นั้นแตกต่างกัน เหตุการณ์คล้ายครั้งกันแต่ไม่ใช่อันเดียวกัน พวกนี้ได้เกิดขึ้นในต่างเวลาและสถานที่เมื่อพระเจ้าได้เดินทาง

18 And John's disciples and the Pharisees were fasting; and they come and say to Him, Why do John's disciples and the disciples of the Pharisees fast, but Thy disciples do not fast?

¹⁸ และสาวกของยอห์นและพวกฟาริสีได้ทำการอดอาหาร และพวกเขามาและพูดกับ **พระองค์** ทำไมพวกสาวกของยอห์นและพวกฟาริสีอดอาหาร แต่สาวกของ **พระองค์** ท่าน ไม่อดอาหาร?

19 And Jesus said to them, Can the sons of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them? So long time as they have the bridegroom with them, they cannot fast.

¹⁹ และ **พระเยซู** ได้พูดกับพวกเขาว่า จะให้เพื่อนของเจ้าบ่าวอดอาหาร เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับพวกเขา? ตราปใดที่พวกเขามีเจ้าบ่าวอยู่ด้วยกันกับเขา พวกเขาไม่สามารถทำการอดอาหาร

20 However, the days will come when the bridegroom will be taken away from them, and then they will fast in that day.

²⁰ อย่างไรก็ตาม วันนั้นจะมาถึงเมื่อเจ้าบ่าวจะถูกพรากไปจากพวกเขา และแล้วพวกเขาจะทำการอดอาหารในวันนั้น

Comments 2:18-20. See also Comments Matthew 9:14-15.

"And they come and say to Him." Actually, John's disciples, the Pharisees, and the people were coming together to ask the Lord Jesus the fasting question; they wanted to know the Lord's teaching toward His disciples.

"Sons of the bridechamber." The Lord used the term "sons of the bridechamber" to refer to the people whom they talked about.

ความเห็น 2:18-20 ดว้ยกันมองความเห็นในมัทธิว 9:14-15

"และพวกเขามาและพูดกับพระองค์ว่า" จริงแล้ว เหล่าสาวกของยอห์น พวกฟาริสี และผู้คนได้มาด้วยกันเพื่อถามต่อพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับการอดอาหาร พวกเขาได้ต้องการที่จะรู้การสอนของพระเจ้าต่อเหล่าสาวกของพระองค์

"บุตรของเพื่อนของเจ้าบ่าว" พระเจ้าใช้คำว่า "บุตรของเพื่อนของเจ้าบ่าว" หมายถึงคนที่พวกเขาได้พูดถึง

“They will fast in that day.” “They” refers to humans from then until the end of the world, no exception. “In that day” means since the Lord Jesus was crucified until His return back to earth.

“พวกเขาจะทำการอดอาหารในวันนั้น” “พวกเขา” หมายถึงเหล่ามนุษย์จากที่แล้วจนถึงวันสิ้นสุดของโลก ไม่มียกเว้น “ในวันนั้น” หมายถึงตั้งแต่พระเยซูเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนจนกระทั่งถึงเมื่อพระองค์กลับมายังโลก

²¹ No **one** sews a **patch** of **unshrunk** cloth on an old garment; and if not, the **patch** tears away from it, the new from the old, and a worse **tear** is made.

²¹ ไม่มีใครเอาผ้าทอใหม่มาปะบนเสื้อเก่า และถ้าไม่ ผ้าเก่าที่ใส่จะฉีกออกจากมัน ผ้าใหม่จากผ้าเก่า และการทำให้ฉีกที่แย่เกิดขึ้น

²² And no **one** puts new wine into old wineskins; and if not, the wine will burst the **wineskins**, and the wine **perishes**, and the wineskins; instead, new wine into fresh wineskins.

²² และไม่มีใครเอาน้ำองุ่นใหม่ใส่นองุ่นหนังเก่า และถ้าไม่ น้ำองุ่นจะทำให้องุ่นหนังขาด และจะเสียทั้งน้ำองุ่น และองุ่นหนัง แทนที่ น้ำองุ่นใหม่ใส่นองุ่นหนังใหม่

Comments 2:21-22. See also Comments Matthew 9:16-17 and Comments Luke 5:36-39.

ความเห็น 2:21-22 ดว้ยกันมองความเห็นใน มัทธิว 9:16-17 และความเห็นลูกา 5:36-39

²³ And it came to pass, that **He** was **passing** on the **Sabbath** through the grainfields, and **His** disciples began to **make a way**, plucking the ears.

²³ และเมื่อเวลาผ่านไป **พระองค์** ได้ผ่านในวันสะบาโตนั้นไปในทุ่งนา และเหล่าสาวกของ **พระองค์** เมื่อผ่านไป ได้ดึงรวงข้าว

²⁴ And the Pharisees said to **Him**, Behold, why do they on the **Sabbath** that which is not lawful?

²⁴ และพวกฟาริสีได้พูดต่อ **พระองค์** ว่า ดูเถิด ทำไมพวกเขาทำสิ่งที่ต้องห้ามในวันสะบาโต?

²⁵ And **He** said to them, Did **you** never read what David did, when he had need, and **hungered**, he and **those** with him?

²⁵ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ได้อ่านหรือว่าดาวิดได้ทำอะไร เมื่อท่านได้มีความต้องการ และได้หิว ท่านและพวกนั้นที่อยู่กับท่าน?

²⁶ How he entered into the house of **God** at Abiathar, the high priest, and ate the **bread of the presentation**, which it is not lawful to eat **except** for the priests, and **he** gave also to **those being** with him.

²⁶ ว่าพวกท่านได้เข้าไปในบ้านของ **พระเจ้า** เมื่ออะบียาธา เป็นมหาปุโรหิต และได้กินขนมปังที่ตั้งไว้เพื่ออธิฐาน ซึ่งมันไม่สมควรที่จะกิน นอกจากพวกปุโรหิต และดว้ยกันท่านให้แก่พวกที่ไปกับท่านดว้ย

²⁷ And **He** said to them, The **Sabbath** was made for **the man**, and not **the man** for the **Sabbath**;

²⁷ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า สะบาโตได้มีไว้เพื่อมนุษย์ และไม่ใช่มนุษย์เพื่อสะบาโต

²⁸ so that the **Son of Man** is **Lord** even of the **Sabbath**.

²⁸ ดังนั้น บุตร ของ **มนุษย์** นั่นคือ **พระเจ้า** เหนือวันสะบาโต

Comments 2:23-28. For verses 23 to 28, see also Comments Matthew 12:1-8 and Comments Luke 6:1-5.

ความเห็น 2:23-28 สำหรับข้อ 23 ถึง 28 ดว้ยกันมองความเห็นในมัทธิว 12:1-8 และความเห็นลูกา 6:1-5)

“How he entered into the house of God at Abiathar, the high priest ...” Here, the Lord Himself is speaking; Abiathar himself was the high priest at that time. See that in 1 Samuel 21:1, it says, “Ahimelech the priest” came to meet David. Notice that Ahimelech was the priest during that time and his son Abiathar was, in fact, the high priest, as the Lord Jesus says here in verse 26; the Word of the Lord must be correct. Also, see 1 Samuel 22:6-22, which describes the incident when Saul kills the priests at Nob; notice that here, it only mentions Ahimelech, and by the name of priest. Notice that the only surviving one from the slaughter was Abiathar, the son of Ahimelech. When the Lord Himself is speaking, there is no error in the Word.

“ว่าพวกท่านได้เข้าไปในบ้านของพระเจ้าเมื่ออะบียาธา เป็นมหาปุโรหิต...”ในที่นี้ พระเจ้าฟรังค์เองพูด อะบียาธาท่านเองเป็นมหาปุโรหิตในเวลานั้นมองใน 1 ซามูเอล 21:1 ซึ่งว่า “อหิมาเลคปุโรหิต” ได้มาพบดาวิด สังเกตเห็นว่าอหิมาเลคเป็นปุโรหิตในเวลานั้นและบุตรชายของท่านได้เป็น ในความเป็นจริง มหาปุโรหิต ดังที่พระเยซูเจ้ากล่าวที่นั่นในข้อ 26 พระคำของพระเจ้าท่านนั้นต้องถูกต้อง ด้วยกัน มองใน 1 ซามูเอล 22:6-22 ที่ซึ่งได้อธิบายเหตุการณ์เมื่อซาอูลฆ่าปุโรหิตที่นั่น มันเพียงได้กล่าวถึงอหิมาเลค และโดยชื่อว่าเป็นปุโรหิต สังเกตเห็นว่าเพียงผู้รอดจากการสังหารคืออับิอาทา บุตรของอหิมาเลค เมื่อพระเจ้าพระองค์เองพูด ที่นั่นไม่มีข้อผิดในพระคำ

“The Sabbath was made for the man, and not the man for the Sabbath.” The Sabbath was made for man to follow the rule of the Sabbath given by God, not to make the Sabbath follow the rules of men. From verse 23 you should notice that the Lord Jesus is going on the Sabbath day and His disciples pluck the heads of grain to eat. The Lord never teaches this to be against the Sabbath, but the scribes and Pharisees use men’s rules to put the rule of the Sabbath, but the Lord never gave that rule (plucking the ears of grain to eat when hungry as against the Sabbath law).

“สะบาโตมิได้เพื่อสำหรับมนุษย์ และไม่ใช่มนุษย์สำหรับสะบาโต” สะบาโตได้มีไว้สำหรับให้คนติดตามกฎของสะบาโตที่ได้ให้ไว้โดยพระเจ้า ไม่ใช่ทำให้สะบาโตติดตามกฎของมนุษย์ จากข้อ 23 คุณควรจะสังเกตเห็นว่าพระเยซูเจ้าไปในวันสะบาโตและสาวกของพระองค์ได้ตรวจข้าวกิน พระเจ้าไม่เคยสอนว่าเป็นการต่อต้านสะบาโต แต่พวกธรรมาจารย์และฟาริสีใช้กฎของมนุษย์และใช้เป็นกฎของสะบาโต แต่พระเจ้าไม่ได้ให้กฎนี้ (การตรวจข้าวเพื่อกินเมื่อหิวเป็นการต่อต้านกฎของสะบาโต)

Life and Faith Applications. 1) Offer regular fasting to the Lord Jesus for glorifying His name. People nowadays do not take fasting seriously, but all believers should fast regularly all their life on this earth to glorify the Lord. The fast is a gift offering to the Lord; the Lord does not need anything of this earth, only the heart of the man. 2) When you join a table with sinners, don’t join their way, but join to share the Lord Jesus with them. As a Christian doing this, most likely, you will get accusations such as churchy people coming. These accusations often happen because the believers have made bad names for themselves; many will call themselves Christians but behave no different than the world, and the world sees no difference in the person they claim to be. 3) The Lord has come to fulfill the Sabbath for humans; we do not need to keep the Sabbath as per the Law of Moses. As a believer we need to keep the Sabbath of faith as a behavior by behaving according to the Bible’s teachings, which is the Sabbath of the heart.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ถวายการอดอาหารตามปกติต่อพระเยซูเจ้าเพื่อบูชาพระนามของพระองค์ คนในทุกวันนี้ ไม่ได้การอดอาหารอย่างจริงจัง แต่ผู้มีความเชื่อทั้งหมดควรถือการอดอาหารตามปกติของชีวิตบนโลกนี้เพื่อบูชาพระเจ้า การอดอาหารคือของขวัญต่อพระเจ้า พระเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดของโลกนี้ เพียงใจของคน 2) เมื่อคุณร่วมโต๊ะกับคนบาป อย่าได้ทำตามพวกเขา แต่ร่วมเพื่อให้พระเยซูเจ้าแก่พวกเขา คริสเตียนทำเช่นนี้ ส่วนมาก คุณจะได้รับคำกล่าวหาว่าเป็นพวกคนวัดที่มาก การกล่าวหาเช่นนี้เกิดขึ้นเพราะผู้มีความเชื่อได้ทำให้เสียชื่อสำหรับตัวเอง หลายคนเรียกดตัวเองว่าคริสเตียนแต่ปฏิบัติตัวไม่แตกต่างจากคนอื่นในโลก และโลกไม่เห็นความแตกต่างที่ผู้เหล่านั้นอ้างว่าเป็น 3) พระเจ้าได้มาเพื่อให้สะบาโตสมบูรณ์สำหรับมนุษย์ เราไม่ต้องทำสะบาโตตามกฎที่โมเสสให้ สำหรับผู้มีความเชื่อเราต้องรักษาสะบาโตของความเชื่อโดยทำตัวให้สมควรตามที่พระคัมภีร์ได้สอน ซึ่งนั่นคือสะบาโตของใจ